

מתוך הספר חורבן בילגוראיי "The destruction of Bilgoraj"

בחזרה לדף הקודם

Previous

גד'ל

next

בצעירותו היה גד'ל עושה נפות והרוויח בקושי את פת לחמו, חכם גדול מעולם לא היה.

כשפרצה המלחמה הבולשביקית הפולנית גויס לצבא הפולני ונשלח לשצ'צ'ין. בתוך זמן קצר הביאו אותו בחזרה לעיירה כאחד שדעתו השתבשה. רץ היה ברחובות העיירה בבגדים קרועים ובלויים, מפשיט את עצמו בפרהסיה, עושה תרגילי סדר צבאיים וצווח "קומפנייה", מפעם לפעם עוצר, חובט בכף ידו על מצחו וממשיך במרוצתו.

בדבר אחד חנן אותו האל: בזיכרון אדיר לשמות. ולא היה אדם בעיירה שהצבעת עליו ושאלת את גד'ל מי הוא שגד'ל לא ידע את שמו.

[ה. פייגנבוים, מתוך "חורבן בילגוראיי" עמוד 214]
תרגום מיידיש: ישראל בר-און.

מתוך הספר חורבן בילגוראיי "The destruction of Bilgoraj"

בחזרה לדף הקודם

Previous

Gedl

prev.

As a youngster, Gedl was making sieves and barely earning his living. Very wise he never was. When the Polish Bolshevik war broke, he was drafted to the Polish army and sent to Szczecin. Within a short time he is brought back to town as someone whose mind was disrupted. He was running in the streets with torn and worn out cloths, stripping himself in public, making military drill exercises and shouting 'compania'. From time to time he would stop, hit his forehead with the palm of his hand and continue running.

One thing God blessed him with- a great memory for names. And there wasn't a single person in town you pointed at and asked Gedl who he was and Gedl did not know his name.

H. Feigenboim, from 'The Destruction of Bilgoraj', p. 214
Translated into English by Daphna Brafman